

גרמניה, יוני 1950

האת סופרנו האסיה

שני צבאות גרמניים קמו לתחיה — האמריקאים והרוסי מתחרים כחנופה גלויה — האמנם מנצחת גרמניה במלחמה הקרה?

מיוחד ה"העולם הזה"

משלושתם אהוב ביותר על הגרמני צירציל. הוא נראה להם כאדם עליו והגרמנים הם מעריצי-גבורים מטבע "יה, דר צירציל (כן, צירציל זה אומרת אותה הבלונדינית, המנקה בבית המלון, דאס איסט איין ריכטיגר פ הרר (זה מנהיג אמתי)."

הערצה זו באה אחרי גאומו הגדול של המדינאי הבריטי, בו אמר ש, א תקחה לאירופה (מערבית) מאוחדת בגרמניה... על אנגליה וצרפת להעלות את גרמניה לרמה שווה להן... מסביב תתאחדנה המדינות הדימוקראטיות בארופה..."

אחרי נאום זה באו שתי הצעות מהפכניות: האמריקאים הציעו להקים צבא גרמני ושרי-החונן הצרפתי הציע באופן רשמי בשם ממשלתו שתעשיית הפחם והפלדה של גרמניה וצרפת תתאחדנה. (כידוע פרצה מלחמת הדורות בין גרמניה וצרפת בעיקר מפני שגרמנים יש הפחם, ולצרפתים יש הברז הגלמי).

"כמה דיביזיות גרמניות..."

מאחורי סיסמאות והצעות אלה קמו בעצמות האמריקאים. הרוסים יכולים לגייס בכל שעה 50 דיביזיות באירופה. יש להם האוירי החזקה בעולם, מוכנה לפעולה, וח צוללות המאיים לנתק את אירופה מריקה.

מה עומד לעומתם? לא כלום. לאמריקאים יש בגרמניה רק 2 דיביזיות קרביות.

כוחותיהם ביבשת האמריקאית לחזור כעבור שנים אחדות בפלישה גדולה, בנוסח הפלישה של אייזנהואר בנור-מאנדיה. לפי חשבון זה לא היה צורך בחיל-רגלי חזק באירופה, אלא רק בהפיצה אטומית אמריקאית כדי "לרכך" את הרוסים ולהכין את הקרקע לפלישה האמריקאית.

חשבון זה התמוטט לחלוטין ביום שנודע כי גם לרוסים יש פצצה אטומית. וזה בגלל סיבה שהיא אלף-בית לחייל, אך בלתי-ידועה לרוב האזרחים: פלישה ימית (כמו הפלישה של אייזנהואר), מצ"ריכה "ראש גשר" אשר בו יצטופף חיל הנחתיה וכמויות עצומות של תחמושת בשטח צר מאד, עד שיספיק לחזור לפנים הארץ ולהתפשט בשטח גדול. ראש גשר כזה אינו אפשרי כשיש לאויב פצצה אטומית — כי פצצה אחת תחסל את כל הפלישה.

משום כך שינו האמריקאים את כל התכנית: אין הם חושבים עוד להפקיר את אירופה בשלב הראשון של המלחמה, אלא להיפך, הם רוצים לעצור את הרוסים ליד נהר אלבה, בפנים גרמניה, עוד עם פרוץ המלחמה.

מדוע דוקא ליד האלבה? מדוע לא להניח לרוסים להתקדם עד צרפת? מפני שבמערב גרמניה מרוכז פוטנציאל תעשייתי עצום, אשר אם יפול לידי הרוסיים יכפיל את כוחם לגהל מלחמה ארוכה.

"יה, דר צירציל..."

שלושה אנשים עובדים עתה כדי להחזיר את גרמניה למשפחת העמים: צירציל, שר-החונן הצרפתי שומן, והקנצלר הגרמני-המערבי אדנאואר.

תזמורת צבאית פרוסית מטרטרת. צעירים וקופים צועדים בקומה זקופה. ביניהם ובין "הנוער ההיטלראי" מבדיל רק השם — "נוער גרמני חפשי" והסמל הכחול-צהוב. בראש התהלוכה צועדים חיילים גרמנים אמתיים: מגפים מסור מרים, מכנסי רכיבה, חגורות-כתף מבריקות, הצדעות.

לכול התזמורת שוב זורם הקהל לרחובות. אי הלב הפרוסי שלא יהלים בחוזקה לשמע התוף וההצוצרה? גרמניה שוב צועדת — יהירה, בטוחה בעצמה. החיילים האמריקאים והבריטיים כלואים במחנותיהם. זוהי דמיון תה של ברלין בחג השבועות הנצרי, 1950 — חמש שנים אחרי המפלה המוחצת ביותר בהיסטוריה.

"הם זקוקים לנו"

בחלון דירתו היפה מסתכל במחזה דוקטור הרברט מילר, עורך-יון שהיה אובר-לויטננט (סגן ראשון) בצבא הנאצי ושבוי בבריטניה. אשתו מקנחת מעיניה דמעות של גאווה. הם מאושרים מאד ברגע זה. אם כי שניהם אנטי-קומוניסטים הם הריהם שמחים לראות את הנוער "שלחם" צועד בחוצות.

"האנגלים הם טפשיים", מבטיח לי הדוקטור, "הם היו צריכים לכתור אתנו ברית-שלום ב-1944, כמו שרצה שאכט. הגנרלים שלנו היו אז הורגים את המצ"ל, וכל גרמניה הייתה מצטרפת למעצמות המערב במלחמתן נגד הבולשביקים. אני אמרתי את זה כבר אז, כשיייתי שבוי באנגליה, אבל האנגלים עם משונה (איין קומישט פולק). הם הרסו קודם את גרמניה, הביאו את הרוסים עד לאלבה — ועכשיו זקוקים לנו, כי בלעדיו יכבשו הרוסים את כל אירופה..."

"יה, יה", מוסיפה אשתו, "גנאו חיי דאמאלס (בדיוק כמו אז) — אנחנו צריכים להגן על אירופה מפני הבולשביקים..."

"הגרמנים הארורים האלה..."

אין זו דעתו של הדוקטור הרברט מילר בלבד. זוהי גם דעתו של קפטן ג'ון בולטון, אמריקאי חביב וצעיר שיש לו איזה תפקיד בשלטונות הכיבוש. אין לחשוף בו כי הוא הוגה דעות מקוריות — ובודאי אינו משמע אלא מה שממע עשרות פעמים מפי הממונים עליו.

"דיו דאם גרמאנס (גרמנים ארורים אלה) הוא מסביר על כוס בירה בקורה רת שהמלצר הגרמני מגיש לנו בקידה, "דיו אר ריאל פייטס (הם לוחמים אמתיים). הצרפתים הם עם נחמד, אבל אי אפשר לסמוך עליהם. הם לא ילחמו. אם תפרוץ מלחמה יוכלו רק הגרמנים להדוף את חיל-הרגלים הקומוניסטיים... וכאן באה התיאוריה שכל הקצינים האמריקאים הוגים בה, אף כי מעטים מודים בה בגלוי: יש צורך בהקמתו המיידית של צבא גרמני (אנטי-קומוניסטי) חזק. עוד לפני שנה חשבו האמריקאים שבמקרה של מלחמה שלישית יוכלו להפקיר את אירופה. לארגן את

חיל-המאסף של מלחמת-העולם השנייה אז: השבויים הרימו ידיים